

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 25. júna 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Vodičský preukaz — Obnovenie členským štátom vydania — Podmienka bydliska na území tohto členského štátu — Ohlásenie bydliska“

Vo veci C-664/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) z 5. decembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 13. decembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija“,

Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

proti

Kasparsovi Nīmanisovi,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, A. Rosas (spravodajca), E. Juhász a D. Šváby,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— lotyšská vláda, v zastúpení: I. Kalniņš a L. Skolmeistare, splnomocnení zástupcovia,

— estónska vláda, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: N. Yerrell a E. Kalniņš, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: lotyščina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, s. 18).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija“ (riaditeľstvo pre cestnú bezpečnosť, ďalej len „CSDD“) a Latvijas Republikas Satiksmes ministrija (Ministerstvo dopravy Lotyšskej republiky) na jednej strane a K. Nīmanisom na strane druhej vo veci odmietnutia obnoviť vodičský preukaz dotknutej osoby.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnenia 2 smernice 2006/126:
„Predpisy o vodičských preukazoch sú základnými prvkami spoločnej dopravnej politiky, prispievajú k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky a uľahčujú voľný pohyb osôb usadzujúcich sa v inom členskom štáte ako v štáte, v ktorom bol vydaný vodičský preukaz...“
- 4 Podľa odôvodnenia 8 tejto smernice z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by sa mali ustanoviť minimálne požiadavky na vydanie vodičského preukazu.
- 5 Odôvodnenie 15 uvedenej smernice znie:
„Z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by členské štáty mali byť schopné uplatňovať svoje vnútroštátne ustanovenia o odobrátí, pozastavení, obnovení a zrušení vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí nadobudli obvyklé bydlisko na ich území.“
- 6 Podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 „vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú“.
- 7 Článok 7 tejto smernice stanovuje:
„1. Vodičské preukazy sa vydajú len žiadateľom,
 - a) ktorí zložili skúšku zručností a správania a teoretickú skúšku a ktorí spĺňajú podmienky zdravotnej spôsobilosti v súlade s ustanoveniami príloh II a III;
 - ...
 - e) ktorí majú obvyklé bydlisko na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študujú aspoň šesť mesiacov.
 - ...
3. Obnovenie vodičských preukazov po uplynutí ich platnosti je podmienená:
 - ...
 - b) obvyklým bydliskom na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz, alebo dôkazom o tom, že tam žiadateľ študuje aspoň šesť mesiacov.

...

5. ... Bez toho, aby bol dotknutý článok 2, členské štáty, ktoré vydávajú vodičský preukaz, musia venovať zvýšené úsilie na zabezpečenie toho, aby osoba spĺňala požiadavky uvedené v odseku 1 tohto článku a uplatňujú svoje vnútroštátne ustanovenia na zrušenie alebo odobratie práva viesť vozidlo, ak sa potvrdí, že vodičský preukaz bol vydaný bez splnenia týchto požiadaviek.“

8 Článok 12 smernice 2006/126 stanovuje:

„Na účely tejto smernice ‚obvyklé bydlisko‘ je miesto, kde osoba zvyčajne býva najmenej 185 dní v každom kalendárnom roku, z dôvodu jej osobných a pracovných väzieb, alebo v prípade osoby, ktorá nemá pracovné väzby, z dôvodu osobných väzieb preukazujúcich úzke spojenie medzi touto osobou a miestom, kde býva.

Za obvyklé bydlisko osoby, ktorá má pracovné väzby na inom mieste ako na mieste, kde má osobné väzby, a ktorá striedavo býva na rozdielnych miestach, ktoré sa nachádzajú v dvoch alebo viacerých členských štátoch, sa však považuje miesto jej osobných väzieb za predpokladu, že sa tam pravidelne vracia. Táto posledná podmienka nemusí byť splnená, ak osoba žije v členskom štáte preto, aby vykonávala úlohu určitého trvania. Štúdium na univerzite alebo inej škole neznamená zmenu obvyklého bydliska.“

Lotyšské právo

9 § 22 ods. 1 bod 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách (Ceļu satiksmes likums) v znení účinnom od 1. januára 2013 stanovuje, že právo viesť motorové vozidlá a vodičský preukaz môže získať každý, kto dovŕšil zákonom stanovený vek a koho obvyklé bydlisko sa nachádza v Lotyšsku alebo kto môže preukázať, že počas posledných šiestich mesiacov študoval v Lotyšsku.

10 Toto ustanovenie uvádza:

„... V zmysle predmetného ustanovenia sa obvyklé bydlisko osoby nachádza v Lotyšsku, ak je splnená niektorá z nasledujúcich podmienok:

- a) z dôvodu existencie osobných väzieb (väzby, ktoré preukazujú úzke spojenie medzi dotknutou osobou a Lotyšskom) a pracovných väzieb sa miesto bydliska osoby a jej ohlásené bydlisko aspoň 185 dní v kalendárnom roku nachádzajú v Lotyšsku;
- b) osoba nemá pracovné väzby, ale z dôvodu existencie osobných väzieb (väzby, ktoré preukazujú úzke spojenie medzi dotknutou osobou a Lotyšskom) sa jej miesto bydliska a jej ohlásené bydlisko nachádzajú v Lotyšsku;
- c) osoba z pracovných dôvodov býva v zahraničí, ale z dôvodu existencie osobných väzieb (väzby, ktoré preukazujú úzke spojenie medzi dotknutou osobou a Lotyšskom) sa pravidelne vracia do Lotyšska a má tam pobyt a jej ohlásené bydlisko sa nachádza v Lotyšsku;
- d) ohlásené bydlisko osoby sa nachádza v Lotyšsku, ale táto osoba má bydlisko v zahraničí kvôli absolvovaniu štúdia.“

11 V súlade s § 1 zákona o ohlasovaní bydliska (Dzīvesvietas deklarēšanas likums) je cieľom tohto zákona možnosť zastihnúť každú osobu v rámci jej právnych vzťahov so štátom a s orgánmi miestnej správy.

- 12 § 2 tohto zákona stanovuje povinnosť osôb ohlasovať svoje bydlisko a údaje, ktoré sa majú ohlásiť, ako aj postup registrácie. V súlade s týmto paragrafom sa uvedený zákon vzťahuje na osoby, ktorých bydlisko sa nachádza v Lotyšsku. Okrem toho ohlásenie bydliska samo osebe nezakladá občianskoprávne vzťahy.
- 13 Podľa § 3 toho istého zákona je bydliskom miesto (s adresou) spojené s nehnuteľnosťou, ktoré si osoba slobodne zvolí, v ktorom sa ubytuje s výslovným alebo konkludentným úmyslom tam bývať, v ktorom je jej bydlisko legálne a ktoré táto osoba považuje za miesto, kde je zastihnuteľná, pokiaľ ide o jej právne vzťahy so štátom a s orgánmi miestnej správy. Tento paragraf navyše stanovuje, že osoba sa v určitej nehnuteľnosti ubytuje legálne, ak jej táto nehnuteľnosť patrí, ak uzavrela zmluvu o nájme tejto nehnuteľnosti alebo ak získala právo používať uvedenú nehnuteľnosť manželstvom, pokrvným alebo iným príbuzenským vzťahom alebo na inom zákonom alebo zmluvnom základe.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 14 K. Nīmanis získal vodičský preukaz v Lotyšsku 13. decembra 2000, keď mal ohlásené bydlisko v tomto členskom štáte. Doba platnosti tohto vodičského preukazu bola podľa pravidiel uvedených v lotyšských právnych predpisoch stanovená na 10 rokov.
- 15 Podľa údajov v registri obyvateľov K. Nīmanis nemá od februára 2002 ohlásené bydlisko v Lotyšsku. K. Nīmanis však tvrdí, že má nárok na obnovenie svojho vodičského preukazu v tomto členskom štáte, lebo tam má obvyklé bydlisko.
- 16 K. Nīmanis sa s cieľom dosiahnuť toto obnovenie obrátil na CSDD, ktoré pri skúmaní údajov uvedeného registra konštatovalo, že K. Nīmanis nemá ohlásené bydlisko v Lotyšsku.
- 17 Dňa 30. decembra 2010 CSDD vydalo rozhodnutie, ktorým bolo poskytnutie služby zamietnuté, keďže na prijatie služby by K. Nīmanis musel bývať v Lotyšsku viac ako 185 dní a ohlásiť svoje bydlisko postupom stanoveným lotyšskými právnymi predpismi.
- 18 Po preskúmaní odvolania, ktoré podal K. Nīmanis, Latvias Republikas Satiksmes ministrija rozhodnutím z 3. februára 2011 určilo, že toto rozhodnutie CSDD bolo v súlade s ustanoveniami § 22 zákona o premávke na pozemných komunikáciách.
- 19 K. Nīmanis podal na Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) žalobu, ktorou sa domáhal vydania kladného správneho aktu, konkrétne obnovenia jeho vodičského preukazu.
- 20 Administratīvā apgabaltiesa (krajský správny súd) nariadil rozhodnutím z 3. júna 2011 predbežné opatrenia, ktorými uložil CSDD povinnosť obnoviť vodičský preukaz K. Nīmanisa.
- 21 Rozhodnutím z 3. apríla 2012 Administratīvā rajona tiesa rozhodol, že CSDD podľa platnej právnej úpravy nie je oprávnené vyžadovať existenciu ohláseného bydliska, lebo v čase odmietnutia obnovenia vodičského preukazu K. Nīmanisa lotyšská právna úprava osobitne nestanovovala, že na obnovenie vodičského preukazu v tomto členskom štáte je potrebné, aby mala dotknutá osoba ohlásené bydlisko v Lotyšsku.
- 22 Tento súd považoval rozhodnutie Latvias Republikas Satiksmes ministrija, že len ohlásené bydlisko môže osvedčiť, že dotknutá osoba má obvyklé bydlisko v Lotyšsku alebo že v tomto členskom štáte býva viac ako 185 dní v kalendárnom roku, za nedôvodné. Podľa neho možno tieto skutočnosti preukázať aj inými dôkaznými prostriedkami, a nielen informáciou o ohlásenom bydlisku dotknutej osoby obsiahnutou v registri obyvateľov.

- 23 Vnútroštátny súd spresňuje, že Administratīvā rajona tiesa nekonštatoval, že by v prejednávanej veci bola spochybnená štátna príslušnosť K. Nīmanisa alebo že by boli získané iné dôkazy o tom, že K. Nīmanis nemal obvyklé bydlisko v Lotyšsku ani že v tomto členskom štáte býval menej ako 185 dní v kalendárnom roku.
- 24 CSDD podalo proti rozhodnutiu Administratīvā rajona tiesa odvolanie, v ktorom uviedlo okrem iného nasledujúce tvrdenia.
- 25 Smernicou 2006/126 bola zavedená právna úprava pre celé územie členských štátov Únie s cieľom stanoviť jednotný postup a jednotné kritériá na vydávanie vodičských preukazov, ako aj na zaručenie toho, aby na jednej strane nedochádzalo k zneužívaniu možnosti získať vodičský preukaz v inom členskom štáte, ak ho vzhľadom na určité okolnosti nemožno získať v členskom štáte bydliska, a na strane druhej, aby bydlisko bolo len jedným z kritérií stanovených na vydanie vodičského preukazu. CSDD dodáva, že ak K. Nīmanis bude chcieť, aby bol jeho vodičský preukaz obnovený v inom členskom štáte ako Lotyšskej republike, toto kritérium sa bude overovať aj v tomto členskom štáte. CSDD na účely vydávania vodičských preukazov štátnym príslušníkom iného členského štátu rovnako skúma kritériá stanovené v zákone o premávke na pozemných komunikáciách a v jeho vykonávacích ustanoveniach prijatých Radou ministrov. Ak dotknutá osoba neohlásila, že má bydlisko v Lotyšsku, a žiadna takáto informácia nie je uvedená v registri obyvateľov, žiadosť o vydanie vodičského preukazu sa zamietne.
- 26 Navyše ohlásenie bydliska nie je len formalitou, keďže je podstatné aj pre iné otázky.
- 27 Latvijas Republikas Satiksmes ministrija sa pripojilo k odvolaniu, ktoré podalo CSDD proti rozhodnutiu Administratīvā rajona tiesa.
- 28 Vnútroštátny súd spresňuje, že podľa judikatúry lotyšských súdov musí súd pri posudzovaní návrhu na vydanie kladného správneho aktu skúmať, či vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci má žalobca nárok na vydanie takéhoto aktu. Vec však navyše treba podľa tohto súdu posudzovať z hľadiska skutkového stavu a právneho rámca, ktoré sú preukázané v čase posudzovania sporu. Súd nemôže rozhodnutím uložiť orgánom povinnosť na základe uplatnenia právnych predpisov, ktoré už nie sú účinné.
- 29 Pri rozhodovaní o návrhu na vydanie kladného správneho aktu, akým je v tomto prípade obnovenie vodičského preukazu, vnútroštátny súd musí podľa tejto judikatúry vziať do úvahy právnu úpravu účinnú v čase prijatia tohto rozhodnutia.
- 30 Vnútroštátny súd konštatuje, že právna úprava uvedená v § 22 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ktorý stanovuje podmienku, že na získanie vodičského preukazu je potrebné mať ohlásené bydlisko v Lotyšsku, bola prijatá v dôsledku prebratia smernice 2006/126 do lotyšského práva.
- 31 S cieľom rozhodnúť spor vo veci samej je potrebné stanoviť, či informácie uvedené v registri obyvateľov, pokiaľ ide o ohlásené bydlisko na území Lotyšska, predstavujú jediný prostriedok, na základe ktorého môže K. Nīmanis na účely obnovenia svojho vodičského preukazu preukázať, že má obvyklé bydlisko v Lotyšsku.
- 32 Podľa vnútroštátneho súdu je cieľom ohlásenia bydliska stanoveného lotyšským právom zaručiť, aby každá osoba bola zastihnuteľná v rámci jej vzťahov so štátom. Neexistencia ohláseného bydliska sama osebe neznamená, že dotknutá osoba nebýva v Lotyšsku.

- 33 Okrem toho tento súd zdôrazňuje, že ak má osoba svoje obvyklé bydlisko v Lotyšsku, ale v tomto členskom štáte nemá ohlásené bydlisko, táto osoba nemá z dôvodu jej obvyklého bydliska v uvedenom členskom štáte ani nárok na obnovenie vodičského preukazu v inom členskom štáte, keďže nespĺňa podmienku týkajúcu sa obvyklého bydliska v tomto inom členskom štáte stanovenú v smernici 2006/126.
- 34 Keďže Administratīvā apgabaltiesa má pochybnosti o súlade lotyšských právnych predpisov s článkom 12 smernice 2006/126, ako aj s cieľmi, ktoré táto smernica sleduje, ako sú definované v jej odôvodnení 2, konkrétne zlepšením bezpečnosti cestnej premávky a uľahčením voľného pohybu osôb usadzujúcich sa v inom členskom štáte ako v štáte, v ktorom bol vydaný vodičský preukaz, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 12 smernice 2006/126 v spojení s prvou vetou odôvodnenia 2 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že jediným prostriedkom na preukázanie, že osoba má obvyklé bydlisko v tomto štáte (Lotyšsko), je ohlásené bydlisko tejto osoby? Pod pojmom ‚ohlásené bydlisko‘ treba rozumieť povinnosť osoby podľa vnútroštátnej právnej úpravy zapísať sa do štátneho registra, aby táto osoba dala najavo, že na ohlásenej adrese je dostupná na účely [svojich] právnych vzťahov so štátom a s orgánmi miestnej správy.“

O prejudiciálnej otázke

- 35 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 12 smernice 2006/126 vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej jediný prostriedok, ktorý má k dispozícii osoba žiadajúca o vydanie alebo obnovenie vodičského preukazu v tomto členskom štáte na preukázanie, že spĺňa podmienku „obvyklého bydliska“ v zmysle tohto článku 12 na území uvedeného členského štátu, stanovenú v článku 7 ods. 1 písm. e) a článku 7 ods. 3 písm. b) tejto smernice (ďalej len „podmienka obvyklého bydliska“), spočíva v preukázaní existencie ohláseného bydliska na území dotknutého členského štátu.
- 36 Na úvod je potrebné konštatovať, že dodržanie podmienky obvyklého bydliska predstavuje podstatný prvok systému realizovaného touto smernicou, pričom jeho podstatou je zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov (pozri v tomto zmysle rozsudok Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 78 a citované judikatúry).
- 37 Súdny dvor uviedol, že podmienka obvyklého bydliska prispieva najmä k boju proti „turistike za vodičskými preukazmi“ v situácii, keď právne úpravy členských štátov v oblasti vydávania vodičských preukazov nie sú úplne harmonizované, a že táto podmienka je nevyhnutná na kontrolu dodržania podmienky spôsobilosti viesť motorové vozidlo [pozri, pokiaľ ide o podmienku obvyklého bydliska stanovenú v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317), rozsudky Wiedemann a Funk, C-329/06 a C-343/06, EU:C:2008:366, bod 69; Zerche a i., C-334/06 až C-336/06, EU:C:2008:367, bod 66, a Grasser, C-184/10, EU:C:2011:324, bod 27].
- 38 Súdny dvor teda uviedol, že v niektorých prípadoch je nedodržanie podmienky obvyklého bydliska samo osebe dôvodom na to, aby členský štát odmietol uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom [pozri, pokiaľ ide o podmienku obvyklého bydliska stanovenú v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439, rozsudky Apelt, C-224/10, EU:C:2011:655, bod 34, a Akyüz, C-467/10, EU:C:2012:112, bod 61].
- 39 Len členský štát vydania vodičského preukazu je príslušný overiť dodržanie podmienky obvyklého bydliska (pozri v tomto zmysle uznesenie Wierer, C-445/08, EU:C:2009:443, bod 55). Toto pravidlo platí rovnako, aj pokiaľ ide o členský štát, v ktorom držiteľ preukazu žiada o jeho obnovenie.

- 40 Preto je potrebné, aby sa orgány zodpovedné za vydanie a obnovenie vodičských preukazov v členskom štáte mohli spoľahlivo uistiť, že žiadateľ skutočne spĺňa podmienku obvyklého bydliska.
- 41 Článok 7 ods. 5 druhý pododsek smernice 2006/126 v tejto súvislosti stanovuje, že členský štát, ktorý vydáva vodičský preukaz, venuje zvýšené úsilie na zabezpečenie toho, aby dotknutá osoba spĺňala podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 tejto smernice, medzi ktorými je uvedená aj podmienka obvyklého bydliska.
- 42 Hoci článok 12 smernice 2006/126 definuje kritériá umožňujúce stanoviť, čo sa má na účely uplatňovania tejto smernice rozumieť pod pojmom „obvyklé bydlisko“, je potrebné konštatovať, že táto smernica neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by konkretizovalo spôsoby dokazovania existencie takéhoto bydliska pred orgánmi zodpovednými za vydávanie a obnovu vodičských preukazov.
- 43 Hoci je na jednej strane pravda, že spôsoby dokazovania dodržania podmienky obvyklého bydliska pred orgánmi zodpovednými za vydávanie a obnovu vodičských preukazov patria do právomoci členských štátov, a na druhej strane, že smernica 2006/126 ustanovuje, ako to vyplýva z jej odôvodnenia 8, len minimálne podmienky na vydanie vodičského preukazu členskými štátmi, z článku 12 tejto smernice v spojení s jej článkom 7 ods. 1 písm. e) a článkom 7 ods. 3 písm. b) vyplýva, že výsledok, ktorý majú členské štáty podľa týchto ustanovení dosiahnuť, spočíva v stanovení, či sú splnené kritériá, ktoré umožňujú zistiť, či má osoba obvyklé bydlisko na ich území, a ktoré sú uvedené v tomto článku 12, a to s cieľom overiť, či táto osoba spĺňa podmienku obvyklého bydliska.
- 44 Spôsoby dokazovania dodržania podmienky obvyklého bydliska nemôžu ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na to, aby sa príslušným orgánom členského štátu vydania alebo obnovenia vodičských preukazov umožnilo uistiť sa, že dotknutá osoba spĺňa túto podmienku, pokiaľ ide o kritériá stanovené v článku 12 smernice 2006/126.
- 45 Na tento účel sa zdá, že skutočnosť, že členský štát podriaďuje vydanie a obnovenie vodičského preukazu povinnosti mať ohlásené bydlisko na jeho území, predstavuje primeraný prostriedok, ktorým sa príslušným orgánom uľahčuje overovanie dodržania podmienky obvyklého bydliska.
- 46 Absolútna povinnosť mať ohlásené bydlisko na území členského štátu, čiže skutočnosť, že žiadateľovi o vodičský preukaz sa zamieta možnosť využiť iné dôkazné prostriedky, ktoré preukazujú, že spĺňa kritériá stanovené v článku 12 smernice 2006/126, však ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na to, aby sa príslušným orgánom umožnilo uistiť sa, že dotknutá osoba spĺňa podmienku obvyklého bydliska.
- 47 Článok 12 smernice 2006/126 totiž stanovuje, pokiaľ ide o podmienku obvyklého bydliska, súbor objektívnych kritérií umožňujúcich určiť, či má žiadateľ svoje obvyklé bydlisko na uvedenom území.
- 48 Je však možné, aby žiadateľ spĺňal tieto kritériá umožňujúce stanoviť, že má obvyklé bydlisko na území členského štátu, a to bez toho, aby mal v tomto členskom štáte ohlásené bydlisko, čo je zrejme prípad K. Nīmanisa. Za týchto okolností by tomuto žiadateľovi mohla a aj mala byť zamietnutá žiadosť o vydanie vodičského preukazu v iných členských štátoch na základe podmienky obvyklého bydliska, keďže na území týchto členských štátov nemá obvyklé bydlisko v zmysle článku 12 smernice 2006/126.
- 49 Dotknutá osoba by preto mohla byť zbavená možnosti získať vodičský preukaz v Únii, hoci má svoje obvyklé bydlisko v zmysle článku 12 smernice 2006/126 na území členského štátu.
- 50 Okrem toho právna úprava členského štátu, podľa ktorej jediný prostriedok, ktorý má žiadateľ o vodičský preukaz k dispozícii, slúžiaci na preukázanie príslušným orgánom, že spĺňa podmienku obvyklého bydliska, spočíva v preukázaní existencie ohlásenia bydliska dotknutej osoby na území tohto

členského štátu, má príliš výlučný charakter. Takáto právna úprava totiž uprednostňuje skutočnosť, ktorá neodráža všetky kritériá uvedené v článku 12 smernice 2006/126, keďže vylučuje všetky ostatné skutočnosti odrážajúce situácie uvedené v tomto článku.

- 51 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že článok 12 smernice 2006/126 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej jediný prostriedok, ktorý má osoba žiadajúca o vydanie alebo obnovenie vodičského preukazu v tomto členskom štáte k dispozícii na preukázanie, že spĺňa podmienku „obvyklého bydliska“ v zmysle tohto článku 12 na území uvedeného členského štátu, stanovenú v článku 7 ods. 1 písm. e) a článku 7 ods. 3 písm. b) tejto smernice, spočíva v preukázaní existencie ohláseného bydliska na území dotknutého členského štátu.

O trovách

- 52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej jediný prostriedok, ktorý má osoba žiadajúca o vydanie alebo obnovenie vodičského preukazu v tomto členskom štáte k dispozícii na preukázanie, že spĺňa podmienku „obvyklého bydliska“ v zmysle tohto článku 12 na území uvedeného členského štátu, stanovenú v článku 7 ods. 1 písm. e) a článku 7 ods. 3 písm. b) tejto smernice, spočíva v preukázaní existencie ohláseného bydliska na území dotknutého členského štátu.

Podpisy